

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 3T/31/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1521010202
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. René Štepánik
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2021:1521010202.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V samosudcom JUDr. René Štepánikom na hlavnom pojednávaní dňa 14.09.2021 v Bratislave

rozhodol:

rozhodol

obžalovaný K. S. nar. XX.XX.XXXX/XXXX vo L., trvale bytom J. mieru XXXX/X, O. sa uznáva vinným, že

dňa 04.04.2019 v čase asi o 21.50 hodine v Bratislave - Petržalke na ul. Topoľčianska č. XX v byte na 2. poschodí, po predchádzajúcej slovnej výmene názorov a následnej fyzickej roztržke fyzicky napadol poškodeného Z. L. a to tak, že ho opakovane udrél rukou do ľavej očnénice a pomliaždenie očnej gule ľavého oka, ktoré si vyžiadali dobu liečenia pracovnej neschopnosti štyri týždne a zároveň počas 5-6 dní so sťažením obvyklého spôsobu života poškodeného Z. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. X. XXXX/XX, I., a súčasne svojom konaním spôsobil Všeobecnej zdravotnej starostlivosti, a.s., Panónska cesta 2, Bratislava IČO:35937874 škodu vo výške 268,65 Eur uhradením liečebných nákladov poškodeného Z. L. a Sociálnej poisťovni, a.s., Záhradnícka 31, Bratislava, škodu vo výške 159,40 Eur vyplatením nemocenských dávok poškodenému Z. L..

teda

inému úmyselne ublížil na zdraví,

čím spáchal

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. Zák

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 156 ods. 1 s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. súd určuje skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. súd ukladá obžalovanému povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností nahradil škodu spôsobenú trestným činom.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd ukladá obžalovanému nahradiť poškodenému Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Panónska cesta 2, Bratislava, IČO: 35937874 škodu vo výške 268,65 Eur a poškodenému Sociálna poisťovňa, a.s., Záhradnícka 31, Bratislava, škodu vo výške 159,40 Eur.

odôvodnenie:

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného K. S., svedka Z. L., Z. S., L. U., prečítaním výpovedí svedkov S.. S. Y. a S.. G. z prípravného konania, prečítaním znaleckého posudku znalca S.. S.. I. prečítaním oboznámením spisového materiálu.

Obžalovaný K. S. vypovedal, že na byt prišiel s kamarátom vystať hovieť priateľku poškodeného Z. L.. Ten povedal obžalovanému, aby vypovedal, bol vulgárny, agresívny sotil do obžalovaného. Potom,

čo sa navzájom natáhovali, obžalovaný začal poškodeného škrtiť, spadli na zem, obžalovaný si na poškodeného sadol, poškodený chcel obžalovaného udrieť päšťami, obžalovaný poškodeného dlaňou udrhel fackou hlave, poškodený sa na obžalovaného zaháňal päšťami, obžalovaný dal poškodenému druhu facku. Z bytu odišiel lebo poškodený údajne volal políciu. Tými fackami trafil poškodeného do hlavy, nad ucho a na líce.

Svedok - poškodený Z. L. uviedol, že potom čo sa rozišiel s priateľkou a vyhadzoval jej veci s z izby prišli S. a U., Došlo k napadnutiu. S. bol na ňom a udieral ho päšťou do tváre, asi 3-4 údery. Oni odišli, svedok zavola policajtov a záchranka ho zobrala do nemocnice. Svedok priznal, že bol pod vplyvom alkoholu. Svedok vylúčil akákoľvek seba poškodzovanie.

Svedok Z. M. tvrdil, že potom čo s S. číkom vošli do bytu, L. vyšiel z izby a začal do nich skákať, čo tam chcú a posielal ich preč. Strčil do S., ktorý ho zatiahol do izby, L. S. škrtil, spadli na zem. S. ležal na L., dal L. facku pravou rukou na ľavé líce L., ktorý keď sa neukľudnil dostal od S. ďalšiu facku ľavou rukou na jeho pravé líce. L. ostal v izbe sám, počuli odísť buchoty, L. údajne volal políciu. Na začiatku incidentu podľa svedka L. žiadne viditeľne zranenej nemal, pri ich odchode mal len začervenená líce. Svedok pripustil, že tie facky mohli byť aj tri.

Rozpor vo výpovediach z prípravného konania, kde uvádzal, že S. dal facku opakovane dva či tri - štyri krát, s pojednávaním, kde uviedol, že tie facky boli dve, možno tri, vysvetlil tým, že to myslel tak, že facky boli dve - tri. Rozpor z prípravného konania koľko faciek ktorou rukou dal S. L. a že facky, ktoré dával S. poškodenému svedok nevideli, S výpoveďou z pojednávania, že videl facky S. dávame oboma rukami L., svedok nevedel vysvetliť. Svedok nevedel či obžalovaný trafil poškodeného aj do oka.

Svedok L. U. tvrdil, že sa na skutok vôbec nepamätá, neskôr tvrdil, že sa S. so L. pobili, vzápätí uviedol, že asi S. bil L. lebo ten potom volal sanitku. Keď prišiel S. s S. na hlave L. si svedok nevšimol žiadne zranenia. K. čo svedok vypustil z domu S. a S., sa vrátil L. s policajtmami za 10 - 15 min. Od začiatku konfliktu do jeho konca nebola pri S. a L. iná osoba.

Svedkyňa A. I. nebola priamym svedkom príčiny zranenia Z. L..

Svedkyňa M. S počula plač z izby, plakal Z. L.. Oči nemohol mať poškodený od plaču lebo jedno oko mal opuchnuté oveľa viac, skôr svedkyňa prišlo, že už nevidel na to oko.

Svedok S. G. - zakročujúci policajt k rozsahu zranenia poškodeného uviedol, že možno mal menšie podliatiny ale to nie si je istý pre odstup času. Tie odreniny mal poškodený asi na tvári.

Podľa svedka V. O. druhého zo zakročujúcich policajtov, mal poškodený na tvári nejaké podliatiny ale kde presne na tvári si už nespomína.

Svedok S. I. - zdravotnícky záchranár sa na výjazd k poškodenému už nepamätal. Rovnako si na výjazd nepamätám druhý záchranár V. H..

Z výpovede svedka V. K. je zrejme, že skutok priamo nevidel. Počul hádku medzi S. a L.. Počas hádky počul nejaký buchot. Potom prišiel na balkón L. U., ktorý povedal, že „K. najebal - čiže udrhel Z.“ Svedok sa išiel pozrieť čo sa stalo a Môc dohovárať S. aby prestal Z. biť. Svedok videl, že L. leží v izbe na chrbte a S. stal pri ňom v tesnej blízkosti. Svedok povedal S. či je v pohode, že zbil opitého človeka. Na poškodenom si všimol, že má červené líca.

Svedkovia S.. S. T a S.. F. G. sa vyjadrili len k nákladom poisťovní v súvislosti so zraneniami poškodeného L..

Konfrontácia (v prípravnom konaní) medzi S. a L. bola neúspešná lebo obvinený K. S. využil právo nevypovedať.

Zo znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie chirurgia a traumatológie S.. S. I. K.. vyplýva, že poranenia poškodeného Z. L. mali typický charakter poranení, ktoré vznikajú v dôsledku fyzického napadnutia, keď útok smeruje do oblasti tváre. Podľa charakteru, rozsahu a lokalizácie poranení, tieto mohli vzniknúť tak ako ich popisuje poškodený (pozn. v jeho výpovedi v prípravnom konaní). Doba liečenia štyri týždne je primeraná charakteru a rozsahu utrpených po zranení. Bolesti pociťoval poškodený 5-7 dní a boli tlmené analgetikami.

Z lekárskeho správ vyplývajú nie len popísané zistené zranenia poškodeného a priebeh ich liečenia ale i to, že pri prvom kontakte s lekárom poškodený uviedol, že dostal údery päšťou (č.l. 265).

Po vykonanom dokazovaní a vyhodnotení dôkazom dospel súd k týmto záverom:

Dôkazne bolo preukázané, že došlo k incidentu medzi K. S. a Z. L.. Fyzicko - verbálny konflikt popisujú obžalovaný K. S. a poškodený Z. L. diametrálne odlišne. V byte bolo viacero svedkov z ktorých väčšina skutok nevidela, nechcela vidieť alebo sa naň nepamätá resp. nechce sa pamätať. Dôvod je v celku logicky sú tam medzi zúčastnenými priateľské prípadne nie zrovna priateľské väzby, pričom poškodený bol aktuálne v „nemilosti“ lebo vykázal z bytu svoju priateľku, načo prišiel obžalovaný spolu s S. spolu s U. situáciu riešiť.

Z výpovede samotného obžalovaného vyplýva, že bol v byte resp. v izbe ktorú obýval poškodený neželaný. Túto situáciu súd nerieši v trestnoprávnej rovine - § 194 Tr. Zák. - porušovanie domovej slobody, pretože obžalovaný bol do bytu, ktorý obýval aj iný ako poškodený pozvaný iným nájomníkom a konflikt vznikajúci na chodbe sa preniesol do izby, ktorú obýval poškodený nie v dôsledku snahy obžalovaného neoprávnene vzniknúť od izby poškodeného alebo vzniknutá situácia konfliktu vyvolala ich premiestnenie sa do izby poškodeného, takže úmysel vo vzťahu k tomu trestnému činu nie je preukázaným. Nič to však nemení na veci, že to bol obžalovaný K. S., ktorý prišiel riešiť jej konflikt pôvodne medzi poškodeným a jeho priateľkou ktorý sa ho nijakým spôsobom netýkal.

Dôkazmi bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný K. S. bol triezvy a poškodený Z. L. značne opitý. Pomer reálnych síl pre prípad fyzického konfliktu medzi nimi tak bol apriori (predskúsenostne) na strane triezveho obžalovaného. Ak by bola pravda čím sa obhajuje obžalovaný K. S. a tvrdí to v jeho prospech i svedok S., že S. L. škrtil, jednako by to fyzicky disponovaný triezvy S. hravo zvládol proti ťažko pohybovo koordináčnemu značne opitému poškodenému naviac ktorý tam mal priateľa S. , ktorý mohol zasiahnuť avšak neučinil tak, lebo nebolo treba pretože to škrtenie S. L. buď nebolo vážne, žiadne stopy na krku S., žiadna potreba to policajne či medicínsky riešiť alebo nebolo vôbec. Naopak pri konflikte sa dostali obžalovaný a poškodený na zem tak, že obžalovaný sadol na chrbte ležiacom poškodenom a sám priznával, že dal dve facky poškodenému na jeho ukludnenie a to sa dostávame k svedkovi S., ktorý si protirečí vo výpovediach ohľadom počtu úderom obžalovaného proti poškodenému ale aj v tom či ich videl alebo z časti nie. A tým už sa stáva tento svedok nevierohodným. Ak by však bola ja pravda, že obžalovaný škrtil poškodeného, v začiatku konfliktu bol by to logicky pochopiteľne mechanizuje jeho správania voči osobe/osobám, ktoré prišli voči nemu zasahovať pre súvislosti, ktoré sa týkali len poškodeného a jeho priateľky, naviac takého škrtenie či „škrtenia“ (by) nemalo žiaden vplyv na zdravie obžalovaného lebo tento to neriešil (policajne, medicínsky) naopak on bol iniciatívny a ležiac na bezbrannom, opitom poškodenom ho udieral do tváre či v počte úderov 2,3 alebo viac sa nedá objektívne uviesť či ako už len v takom počte je obhajoba obžalovaného vyvrátená nielen výpoveďou poškodeného ale aj svedka S. I keď poškodený pôvodne tvrdil, že ho udrel i S., toto bolo vyvrátené výpoveďami , takže ostáva jediná verzia, že na byte bol Z. L. udieraný len K. S.. Ten zavolať políciu, zjavne preto, že bol zranený a považoval konanie K. S. za hodné policajného riešenia a riešenia ochrany svojho zdravia vzniknutých zranení potrebu medicínskej intervencie. Aj keď značne opitý poškodený policajtom i prvému ošetrojúcemu lekárovi (viď lekárska správa) uviedol, že bol zbitý päťami. Tomu zodpovedá i záver znaleckého posudku o mechanizme vzniku objektívnych zranení poškodeného. Verzia obžalovaného, že jednu facku dal poškodenému do hlavy nad uchom a druhu na líce nie je reálne, lebo takto umiestnenými fackami nevzniknú zranenie, ktoré poškodený Z. L. objektívne utrpel.

Z uvedenému teda jednoznačne vyplýva, že jediným útočníkom voči tvári Z. L. bol K. S..

V tomto momente sa treba pristaviť pri obhajobe obžalovaného, že zranenia mohli vzniknúť aj iným mechanizmom a to potom čo obžalovaný K. S. vstal z poškodeného a byt opustil, čoby mohlo nahrávať snahu obhajoby vyvinúť obžalovaného v zmysle tézy in dubio pro reo v pochybnostiach v prospech veci/ obžalovaného.

Prečo súd nepostupoval v zmysle uvedenej tézy s následkom oslobodenia obžalovaného spod obžaloby v zmysle úvah obhajoby vyplýva aj s nasledujúcich záverov:

Ani jednej z výpovede nevyplývalo , žeby mal Z. L. do príchodu K. S. na tvári nejaké zranenia. Naopak po odchode K. S. viditeľné zranenia popisujú viacerí svedkovia. Ale najjednoznačnejšie to z vecného i časového hľadiska vyplýva z výpovede M. N.: „ na Z. izbe boli zavreté dvere potom pár krat otvoril dvere potom sa s plačom pýtal A. I., že toto si chcela, načo to bolo dobre a potom zase zatvoril dvere. Keď sme boli na chodbe s A. I. a Z. L. otvoril dvere na izbe viedla som, že má napuchnuté oko ale neviem ktoré oko to bolo Z. vyzeral dobitý a opitý ... „ Na otázku kto v Z. izbe plakal svedkyňa uviedla „Z. L.“. Na otázku či nie je možné, či nemal Z. L. nemal opuchnuté oči od plaču? Svedkyňa odpovedala: „ nie lebo jedno mal oveľa viac, skôr mi prišlo, že už nevidel na to oko“. Z tejto výpovede svedkyne jednoznačne vyplýva, že už predtým než išiel Z. L. čakať pred dom policajtov mal svedok preukázané zranenia tváre/ oka a naviac z kontextu komunikácie s A. I., ktorú predtým vyhodil z bytu/izby , s tým, že s ňou končí vzťah vyplýva, že uvedené viditeľné zranenia - „toto si chcela“ - vznikli útokom K. S. ale i to, že svedkyňa I. ako ohrdnutá ex partnerka nehovorila vo výpovedi pravdu , vtedy už nie o partnerovi L., keďže taký rozhovor ako o ňom hovorila M. N., táto svedkyňa vo výpovedi neuviedla.

Z uvedené teda jednoznačne vyplýva potvrdenie verzie poškodeného, že si zranenia nespôsobil sám (seba poškodovanie) ale z časového hľadiska ich mal jednoznačne viditeľné ešte pred vyjdením z bytu pre policajtom, teda, že zranenia nemohli vzniknúť inokedy a inak než útokom obžalovaného K. S..

V momente príchodu policajtov, ktorí tie zranenia poškodeného evidovali bol poškodený až po prevoz do nemocnice kde boli zranenia objektivizované pod dohľadom policajtov a zdravotníkov takže vylučujúcou

metódou a za jednoznačnej výpovede svedkyne M. N., ktorá potvrdzuje verziu poškodeného o čase, mechanizme a páchatelovi jeho zranení nevzniká iná možnosť posúdenia vzniku zranení, než je priamy útok K. S., tak ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku s následkom preukazujúcich zranenia poškodeného.

Súd tak jednoznačne konštatuje, že vina obžalovaného K. S. nie je preukázaná len výpoveďou poškodeného Z. L. ale aj všetkých na túto výpoveď nadväzujúcich dôkazov - výpovede aj obžalovaného , aj poškodeného, aj svedka S. o priamych úderov obžalovaného na tvár poškodeného ale aj iných svedkov o takomto útoku v pozícií nepriamych svedkov - L., U., V. , koniec koncov i policajtov, lekárskymi správami, znaleckým posudkom o mechanizme vzniku zranení, pričom svedkyňa M. N. svojou výpoveďou z vecného i časového hľadiska vylučuje teoretickú verziu o vzniku zranení poškodeného v iných časových a vecných súvislostiach než sú uvedené vo výrokovvej časti rozsudku čím súd neakceptuje obhajobou proklamovanú a na rozhodnutie predkladanú tézu in dubio pro reo.

Obžalovaný K. S. svojim konaním naplnil všetky znaky trestného činu ublíženia na zdraví § 156 ods. 1 Tr. zák a bol za takýmto trestným činom uznaný vinným.

Pri rozhodovaní o treste súd berúc do úvahy poľahčujúcu okolnosť u obžalovaného podľa § 36 písm. j) Tr. zák. - vedenie riadneho života a pri znížení tak pôvodnej trestnej sadzby trestu odňatia slobody šesť mesiacov až dva roky na šesť mesiacov až 18 mesiacov, uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 6 mesiac, ktorý výkon mu podmiennečne uložil na dva roky s povinnosťou aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností nahradil škodu spôsobenú trestným činom. V súlade s preukázanými nákladmi poisťovní súd rozhodol o škode tak ako uvedenej vo výrokovvej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho oznámenia na Okresný súd Bratislava V k sp .zn. 3T/31/2021